

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/90/2021
Identifikačné číslo spisu: 1109236632
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1109236632.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: EUROSTYLE spol. s r.o., so sídlom Obchodná 72, 811 06 Bratislava, IČO: 313 64 331, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOLICITOR SK, s. r. o., so sídlom Ďatelinová 5530/10, 821 01 Bratislava, IČO: 36 867 683, v mene ktorej koná JUDr. Silvia Kulacsová, ako advokátka a konateľka, proti žalovanému: Slovenský zväz protifašistických bojovníkov, so sídlom Štúrova 8, 815 72 Bratislava, IČO: 00 177 431, zastúpenému JUDr. Pavlom Torňošom, advokátom, so sídlom Tomášikova 50/1, 831 04 Bratislava, o zaplatenie sumy 13.784,76 Eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava I, pod sp. zn. 31Cb/13/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. novembra 2016, č. k. 1Cob/210/2015 - 137, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 9. februára 2015, č. k. 31Cb/13/2010-99, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13.784,76 Eur spolu s trovami konania vo výške 3.084,55 Eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

2. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 05.10.2009 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu pôvodne vo výške 13.785,20 Eur s príslušenstvom a trovami konania titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol nájom nebytových priestorov na Štúrovej ul. č. 100014 v Bratislave o rozlohe 135,97 m².

Výška mesačného nájomného bola dohodnutá vo výške 25,43 Eur/m², t. j. 3.457,70 Eur. Reálnym zameraním priestorov bolo zistené, že skutočná výmera priestorov bola len 111,33 m², a teda mesačné nájomné malo podľa tvrdení žalobcu byť vo výške 2.831,12 Eur. Týmto mal žalobca za to, že zo strany žalovaného dochádzalo

na mesačnej báze k bezdôvodnému obohateniu vo výške 626,60 Eur (18.876,95 Sk) za 20,85 m², čo pri 52 mesiacoch trvania nájmu predstavovalo celkovú sumu vo výške 32.583,20 Eur. Bezdôvodné obohatenie žalobca požadoval od 23.10.2007 (nájomné za mesiac október 2007 vystavenou dňa 23.10.2007) do posledného dňa trvania nájmu do júla 2009. Následne žalobca zobral žalobu v časti 0,44 Eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmluvné strany (sporové strany) uzatvorili nájomnú zmluvu podľa zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov. Za preukázané mal súd prvej inštancie aj to, že nebytové priestory, ktoré boli predmetom nájmu mali v zmluve uvedenú vyššiu rozlohu ako v skutočnosti mal predmet nájmu.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalovaný v nájomnej zmluve výmeru 135,97 m² nebytových priestorov potvrdil, avšak neskôr bolo novým meraním zistené (meranie vykonal žalovaný na žiadosť žalobcu), že skutočná výmera nebytových priestorov bola 111,32 m². Na námietku žalovaného, že nájomné za nebytový priestor bolo dojednané ako celok, bez presnejšej špecifikácie a formulovania nájomného za m², súd prvej inštancie neprihliadol. Podľa názoru súdu prvej inštancie, zmluvné strany bez akýchkoľvek pochybností viazali výšku nájomného na rozlohu nebytového priestoru, ktorá bola v nájomnej zmluve uvedená v rozsahu 135,97 m². Súd prvej inštancie mal ďalej v konaní za preukázané, že rozloha stanovená žalovaným v nájomnej zmluve, t. j. 135,97 m², nezodpovedala reálnej rozlohe nebytového priestoru 111,32 m². Rozdiel medzi žalovaným deklarovanou rozlohou nebytového priestoru a reálnou rozlohou nebytového priestoru predstavovala 24,65 m². Pri námietke žalovaného, že žalobca výšku nájmu ani rozlohu za celú dobu nájmu nenamietal, sa súd prvej inštancie stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu, podľa ktorého žalobca prevzal nebytové priestory o rozlohe deklarovanej žalovaným v dobrej viere a nemal dôvod spochybňovať konanie žalovaného v tom, že výmera deklarovaná v nájomnej zmluve nezodpovedá reálnej výmere.

5. Na tvrdenie žalovaného, že žalobca užíval aj ďalšie priestory okrem tých, ktoré boli uvedené v nájomnej zmluve, a ktoré tvorili súčasť ním prebraného a užívaného priestoru, súd prvej inštancie neprihliadol, pretože žalovaný toto svoje tvrdenie žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal. Súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, o aké priestory sa malo jednať, naopak priestory, ktoré preukázateľne žalobca užíval, podľa súdu prvej inštancie tvorili: kancelária, skladové priestory, predajňa a sociálne zariadenie. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že iné nebytové priestory žalobca nevyužíval.

6. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca prevzal nebytové priestory v dobrej viere o rozlohe, ako bola žalovaným deklarovaná v nájomnej zmluve. O odlišnej rozlohe ako bola uvedená v nájomnej zmluve sa žalobca dozvedel (od nového záujemcu, ktorý si dal priestory premerať), a preto požiadal vlastníka (žalovaného)

o premeranie, výsledkom čoho bolo meranie vnútorných priestorov budovy pre výpočet podlahovej plochy, ktorú vypracovala spoločnosť GEOMA Bratislava, W., dňa 07.09.2009. Súd prvej inštancie skonštatoval, že bolo povinnosťou žalovaného uviesť presnú výmeru nebytových priestorov. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uviedol,

že o skutočnej výmere nebytových priestorov odporca (pravdepodobne mal súd prvej inštancie na mysli „žalobca“) nemal vedomosť pri uzatváraní nájomnej zmluvy a ani mať nemohol.

7. V konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný vzniesol aj námietku premlčania,

ku ktorej súd prvej inštancie uviedol, že dňa 07.09.2009 (od vypracovaného náčrtu vnútorných priestorov) sa žalobca dozvedel, že nebytový priestor má inú (menšiu) rozlohu ako bola žalovaným v nájomnej zmluve deklarovaná, v dôsledku čoho mal súd prvej inštancie preukázané, že došlo k bezdôvodnému obohateniu ako aj to, že sa na žalobcov úkor žalovaný obohatil. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ako aj zo skutočnosti, že žalobca podal žalobu

na súd prvej inštancie dňa 05.10.2009 a bezdôvodné obohatenie požaduje od októbra 2007 (fa. č. DT 20071145, ktorá bola žalovaným vystavená dňa 23.10.2007) do posledného dňa trvania nájmu, t. j. júla 2009, súd prvej inštancie nepovažoval námietku premlčania bezdôvodného obohatenia vznesenú žalovaným ako dôvodnú.

8. Nakoľko sa súd prvej inštancie s výškou bezdôvodného obohatenia vypočítanou žalobcom stotožnil (626,58 Eur x 22 mesiacov 13.784,76 Eur), nárok žalobcu mal v konaní za preukázaný a tvrdenia žalovaného posúdil ako účelové, keď tieto žiadnym relevantným dôkazom

nepreukázal, žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 13.784,76 Eur a trov konania vo výške 3084,55 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

9. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 3. novembra 2016, č. k. 1Cob/210/2015 - 137, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 9. februára 2015, č. k. 31Cb/13/2010-99, v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil a v časti náhrady trov prvoinštančného konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Po preskúmaní s vecou súvisiaceho spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je vo veci samej nedôvodné, jeho dôvodnosť vzhľadom len v časti náhrady trov prvoinštančného konania. S prihliadnutím k tomu, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec aj po právnej stránke, vrátane vznesenej námietky premlčania, posúdil správne, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

11. Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd námietku žalovaného, že postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď mu predvolania na pojednávania nariadené na deň 3.11.2014 a 9.2.2015 neboli doručené, a to napriek skutočnosti, že v danom čase bol splnomocnený zástupca práceneschopný a zdržiaval sa na adrese trvalého bydliska. Preštudovaním obsahu spisu odvolací súd poukázal na to, že zásielku s predvolaním

na pojednávanie vytýčené na deň 3.11.2014 si splnomocnený zástupca žalovaného neprevzal v odbernej lehote. Zásielku s predvolaním na pojednávanie nariadené na deň 9.2.2015 súd prvej inštancie doručoval prostredníctvom polície, a to na adresu splnomocneného zástupcu žalovaného, ako aj na adresu žalovaného. Príslušnému obvodnému oddeleniu Policajného zboru Ružinov sa zásielku určenú pre splnomocneného zástupcu žalovaného nepodarilo doručiť z dôvodu, že splnomocnený zástupca nemá na uvedenej adrese (C.) ani na schránkach ani na zvončekoch uvedené meno, ani názov firmy. Príslušnému obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Bratislave I sa ani po viacnásobných pokusoch nepodarilo doručiť zásielku žalovanému. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzavrel, že postupom prvoinštančného súdu nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, keď predvolania na pojednávania boli doručované spôsobom ustanoveným Občianskym súdnym poriadkom (účinným do 30.6.2016) a konajúci súd mal splnené všetky zákonné podmienky na prejednanie a rozhodnutie vo veci.

12. Napriek tvrdeniu žalovaného, že žalobca počas nájomného vzťahu využíval aj medzipodlažie na skladové priestory, odvolací súd bol toho názoru, že toto tvrdenie žalovaný nepreukázal tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako ani v odvolacom konaní. V rámci podaného odvolania žalovaný navrhol vykonať znalecké dokazovanie, ktoré

by určilo, či je schodisko riadne konštrukčne zhotovené, či spĺňa konštrukčné náležitosti na riadne používanie a či schodisko a medzipodlažie sú súčasťou nebytového priestoru, ktorý si v zmysle nájomnej zmluvy prenajal žalobca od žalovaného. Odvolací súd preskúmaním obsahu súdneho spisu súdu prvej inštancie, nezistil, že by došlo k porušeniu procesných práv žalovaného, keď súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 9.2.2015 riadne poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Skutočnosť, že sa na uvedenom pojednávaní žalovaný a ani jeho splnomocnený zástupca nezúčastnil z dôvodov na jeho strane, nemôže podľa názoru odvolacieho súdu zakladať možnosť prípustnosti odvolacích dôvodov podľa

§ 205a ods. 1 O.s.p. Znalecké dokazovanie navrhnuté žalovaným až v odvolacom konaní nebolo podľa odvolacieho súdu možné považovať za dôkaz, ktorý nemohol bez svojej viny označiť v základe prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto uviedol, že v danom prípade by mohlo ísť len o použitie ust. § 205a ods. 1 písm. b/ O.s.p., pričom v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by sporné medzipodlažie bolo žalobcom využívané

ako predmet nájmu, resp. že bolo súčasťou výmery prenajatého nebytového priestoru podľa uzavretej nájomnej zmluvy. Keďže v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky

§ 205a ods. 1 O.s.p., na nové dôkazy a skutočnosti uvádzané žalovaným v odvolaní odvolací súd neprihliadal ako na odvolacie dôvody.

13. V súvislosti s výrokom súdu prvej inštancie týkajúcim sa náhrady trov prvoinštančného konania odvolací súd postupoval v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p., teda tento výrok zrušil a vec vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu nesúlady celkovej výšky náhrady trov uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia s výškou jednotlivých trov konania uvedených v odôvodnení rozhodnutia.

14. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom svojho

právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f/ C.s.p.).

15. V rámci dovolania žalovaný tvrdil, že mu bolo odňaté právo na konanie pred súdom tým, že odvolací súd potvrdil vadný postup súdu prvej inštancie pri doručovaní predvolaní na pojednávania nariadené na deň 06.10.2014, 03.11.2014 a 09.02.2015, ktoré si právny zástupca žalovaného ani samotný žalovaný neprevzal, v dôsledku čoho sa pred súdom prvej inštancie uskutočnilo dňa 09.02.2015 pojednávanie bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Rovnako dovolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ktoré podľa dovolateľa zakladá ich nepreskúmateľnosť.

16. Argumentácia dovolateľa spočívala v tom, že sa právna zástupkyňa dovolateľa na adrese doručovania zdržiavala a konajúce súdy nebrali ohľad na to, že v čase doručovania bola práceneschopná, nakoľko dňa 13.07.2014 absolvovala operáciu kolena a následne počas rekonvalescencie ochorela na obojstranný zápal pľúc s neskoršou bronchitídou. Svoj nesúhlas dovolateľ vyjadril s posúdením doručovania predvolania príslušným obvodným oddelením Policajného zboru, keď sa odvolací súd uspokojil s tvrdením polície, že zásielku nemohli právnej zástupkyňi žalovaného doručiť, pretože táto nemá na Martinskej 14 v Bratislave uvedenú adresu, ani na schránke alebo na zvončekoch. Odvolaciemu súdu dovolateľ vytýka, že v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neuviedol, či policajný orgán urobil pokus o doručovanie a nezisťoval ani pravdivosť skutkového tvrdenia polície. Za podstatnú skutočnosť dovolateľ považoval to, že právna zástupkyňa dovolateľa, C., je výlučnou vlastníčkou rodinného domu na adrese MS., čo vyplýva aj z LV V. k.ú., obec: BO.v. Dovolateľ ďalej upozornil, že ešte v čase podávania odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie bola právna zástupkyňa dovolateľa stále práceneschopná, o ktorej skutočnosti predložila do spisu písomný doklad vo fotokópii (potvrdenie o práceneschopnosti).

17. Dovolateľ má za to, že z doručovania PZ Ružinov nie je zrejmé, či urobili pokus doručenia, o koľkej písomnosť doručovali (čo je podstatné pre posúdenie, či sa adresát v čase doručovania písomnosti PZ Ružinov na adrese zdržiaval), nie je zrejmé či adresát - právna zástupkyňa žalovaného hliadke otvárala alebo nie, teda či poskytla alebo neposkytla súčinnosť (napr. neotvorila alebo odmietla písomnosť prevziať).

Konštatovanie PZ SR,

že na nehnuteľnosti, ktorej je výlučnou vlastníčkou právna zástupkyňa žalovaného, táto nemá na zvončeku ani na poštovej schránke meno, bez toho aby PZ Ružinov o tom predložil dôkaz, považuje dovolateľ za nedostatočné.

18. Zo zistenia PZ Ružinov je podľa dovolateľa zrejmé, len to že sa jedná o rodinný dom, ktorý má len jednu poštovú schránku nainštalovanú priamo na vstupnej bráne do dvora rodinného domu a „nemá“ meno na schránke ani zvončeku. Dovolateľ trvá na tom, že v konaní pred súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom Policajný zbor Ružinov týmto nepreukázal, že by PZ Ružinov urobil doručovací úkon pri náhradnom doručovaní, na ktorý by právna zástupkyňa dovolateľa pri náhradnom doručovaní predvolania PZ Ružinov neposkytla súčinnosť (napr. neotvorila alebo odmietla písomnosť prevziať).

19. Na doplnenie dovolateľ uviedol, že pokiaľ by bolo skutkové tvrdenie PZ Ružinov, že adresátka nemá na zvončeku a schránke meno, pravdivé, tak by ani poštový doručovateľ nemohol právnej zástupkyňi žalovaného doručovať predmetné predvolania, a to ani opakovane a následne doručiť adresátovi oznámenie o uložení zásielky na pošte, čím by boli jednoznačne porušené ust. pôvodného § 47 ods. 1, 2 O.s.p.

20. Dovolateľ rovnako namietal, že sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal s predloženým geometrickým zameraním prízemí budovy, ktoré obsahovalo rozmiestnenie jednotlivých nebytových priestorov prístupných len pre žalobcu v postavení prenajímateľa (pravdepodobne mal dovolateľ na mysli „nájomcu“), teda žiadna iná osoba tieto nemohla využívať. Žalobca podľa názoru dovolateľa v konaní nijako nepreukázal, že predmetnú spornú časť nebytových priestorov neužíval, resp. nemohol užívať. Súd prvej inštancie nezdôvodnil, prečo sa daným dôkazom nezaoberal, resp. prečo ho

považoval

za bezpredmetný, čím sa javí rozsudok súdu prvej inštancie v tomto smere za nepreskúmateľný.

21. V závere dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobca, ktorý považuje rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie za vecne správne a podané dovolanie ako neopodstatnené. Na základe uvedeného žalobca navrhol dovolanie pre jeho nedôvodnosť zamietnuť.

23. S tvrdením žalovaného týkajúcim sa pochybenia súdu prvej inštancie pri doručovaní zásielok adresovaných splnomocnenému zástupcovi žalovaného sa žalobca nestotožnil. K tomuto žalobca uviedol, že súd prvej inštancie pri doručovaní každej zásielky postupoval v súlade s vtedy platným Občianskym súdnym poriadkom. Žalobca považoval za potrebné upriamiť pozornosť na to, že zásielku, ktorej obsahom bolo predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 03.11.2014, ktorú si splnomocnený zástupca neprevzal v odbernej lehote

(t. j. mal možnosť, avšak svojvoľným konaním ju neprevzal) a zásielku s obsahom predvolania na termín pojednávania určený na deň 09.02.2015 sa splnomocnenému zástupcovi nepodarilo doručiť ani po opakovaných pokusoch uskutočnených Obvodným oddelením PZ v Bratislave I. Žalobca vo vyjadrení upozornil, že súd nie je povinný preverovať spôsob konania policajného zboru pri doručovaní, ktorému tieto skutočnosti vyplývajú z osobitného predpisu. Relevantným pre potreby súdu je, že sa zásielku adresátovi nepodarilo doručiť.

24. Absolvovanie operačného zákroku splnomocneným zástupcom žalovaného, ako dôvod jeho ospravedlnenia na termín pojednávania vytýčený na deň 19.06.2014, bol podľa názoru žalobcu súdom prvej inštancie zohľadnený s tým, že termín pojednávania bol preložený. Žalobca má za to, že v prípade výskytu ďalších zdravotných problémov u splnomocneného zástupcu (ako dovolateľ v dovolaní uvádza), tento mal o tom bezodkladne informovať súd

a tiež svojho klienta. Pokiaľ sa právny zástupca stane dlhodobo nespôsobilým k zastupovaniu klienta na súde, resp. nevie vykonávať svoju činnosť, za účelom ochrany záujmov svojho klienta, žalobca považuje za jeho povinnosť vzdať sa zastupovania, resp. splnomocniť

inú osobu. V prípade nespôsobilosti pohybu právneho zástupcu žalovaného

(čo i len k prevzatiu listovej zásielky) žalobca má za nemysliteľné, aby si na preberanie poštových zásielok nespnomocnil tretiu osobu. Ak právny zástupca žalovaného nezabezpečil preberanie zásielok, podľa žalobcu, tak vážnym a hrubým spôsobom ohrozil záujem klienta.

25. Vzhľadom na uvedené žalobca trvá na tom, že doručovanie realizované súdom prvej inštancie bolo voči právnenému zástupcovi žalovaného realizované zákonným spôsobom a bolo aj správne vyhodnotené.

Na doplnenie žalobca uviedol, že z priloženého potvrdenia

o dočasnej práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného podľa žalobcu nevyplýva,

že by bol na takéto úkony (preberanie zásielok) nespôsobilý. Z uvedených dôvodov žalovaným tvrdenú nevedomosť o tom, že mu boli doručované zásielky, považuje žalobca za nemožnú.

26. Žalobca v tejto súvislosti použil svoju argumentáciu zo svojho vyjadrenia k odvolaniu, podľa ktorej ak by splnomocnený zástupca žalovaného konal s odbornou starostlivosťou,

nie je možné, že by sa nedozvedel o skutočnosti uloženia súdnej zásielky. Zotrval na tom,

že doručovanie bolo viacnásobne opakované a aj s dostatočne dlhými časovými odstupmi, preto žalobca nevidel dôvod tvrdenie žalovaného týkajúce sa dočasnej hospitalizácie alebo liečenia. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca považuje dovolateľom tvrdené odňatie možnosti konať pred súdom ako absolútne irelevantné, na ktoré neexistuje dôvod prihliadať.

27. Okrem iného žalobca upriamil pozornosť na znenie ust. § 119 ods. 3 O.s.p. s tým,

že splnomocneným zástupcom odporcu predložené potvrdenia neobsahovali zákonom požadované skutočnosti na odročenie pojednávania, preto aj keby súd pojednával

na ktoromkoľvek z vytýčených pojednávaní, bolo by to v súlade so zákonom.

Skutočnosť, že súd prvej inštancie akceptoval žalovaným, resp. jeho právny zástupcom, predložené potvrdenie, súd prvej inštancie tak vyjadril snahu umožniť žalovanému ako aj jeho splnomocnenému zástupcovi zúčastniť sa pojednávania/í, avšak bezvýsledne.

28. Odhliadnuc od doručovania právneho zástupcovi žalovaného súdom prvej inštancie žalobca poukázal aj na doručovanie priamo žalovanému, ktoré bolo rovnako neúspešné. Nakoľko je žalovaným právnická osoba, resp. organizácia, žalobca v tomto smere vytýkal, opakované nepreberanie zásielky a odmietol akceptovať tvrdenie, že by o uložení zásielky nemala vedomosť. Žalobca trvá na tom, že je povinnosťou dovolateľa zabezpečiť, aby v jeho sídle dochádzalo k preberaniu zásielok. S názorom, že by žalovanému bolo znemožnené konať pred súdom, sa žalobca nestotožnil. Dlhodobú nečinnosť žalovaného alebo jeho právneho zástupcu, žalobca nepovažuje za ospravedlniteľnú, ktorú je možné zhojiť podaním dovolania.

29. Námieta dovolateľa, že sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal s predloženým geometrickým zameraním prízemia, podľa žalobcu neobstojí, pretože súd prvej inštancie riadne a dostatočne odôvodnil všetky zistenia skutkového stavu.

Žalobca vyhodnotil túto argumentáciu dovolateľa spočívajúcu v spochybňovaní jasných faktov, ako snahu dosiahnuť úspech v dovolacom konaní za každú cenu.

30. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril dovolateľ s tým, že sa v plnom rozsahu pridržiava obsahu podaného dovolania. Na doplnenie poukázal na ust. § 47 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého dôležitou podmienkou aplikácie fikcie doručenia je, že sa adresát v mieste doručenia zdržuje. K pojmu „zdržovať sa v mieste doručenia“ dovolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 7 septembra 2010, sp. zn. 5Cdo/179/2010, v ktorom bol jeho výklad poskytnutý. S touto otázkou sa Najvyšší súd SR zaoberal aj vo svojich uzneseniach

zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 6MCdo/3/2011, a zo dňa 14. marca 2012, sp. zn. 6Cdo/239/2011.

31. S ohľadom na tento výklad pojmu „zdržovať sa v mieste doručenia“ dovolateľ trval na tom, že z konania PZ Ružinov bolo jednoznačne zistené, či sa adresát v čase doručovania v mieste doručovania zdržiaval a či PZ Ružinov k tomuto zisteniu a doručeniu zásielky urobil nejaký úkon. Inými slovami, pokiaľ doručienka neobsahovala údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia bola splnená. Vzhľadom na uvedené dovolateľ zdôraznil, že k platnému doručeniu nedošlo, nakoľko

zo správy PZ Ružinov nie je zrejmé, či urobili pokus doručenia, o koľkej písomnosť doručovali, či právna zástupkyňa žalovaného hliadke otvárala alebo nie, teda či poskytla súčinnosť alebo nie. Za účelom správneho posúdenia domnienky doručenia a neposkytnutia súčinnosti adresáta, dovolateľ nepovažuje za dostatočné, konštatovanie PZ Ružinov,

že sa na nehnuteľnosti, ktorej výlučnou vlastníčkou je právna zástupkyňa dovolateľa, nemá právna zástupkyňa žalovaného na zvončeku a poštovej schránke meno, a to všetko bez predloženia dôkazu PZ Ružinov. Dovolať ďalej vo svojom vyjadrení uvádzal totožnú argumentáciu ako v samotnom dovolaní s tým záverom, že navrhuje dovolaciemu súdu napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť.

32. Úvahy žalobcu o tom, že si mal právny zástupca žalovaného určiť na doručovanie substituenta, vyhodnotil dovolateľ spolu s úvahami o platnosti súdom akceptovaných ospravedlnení neúčastí na pojednávaniach, ako irelevantné.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný v súlade s ust. § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému

nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C.s.p.)

34. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

35. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou, ktorého je bezpochyby tiež právo domáčať sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia, ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach

(por. napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

36. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované

v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017).

37. V zmysle ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p.: a) sa rozhodlo

vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci

sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

38. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

39. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

40. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už *res iudicata*, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

41. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

42. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

43. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.).

Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 420 C. s. p. v spojení

s ust. § 431 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

44. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého je

dovolenie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu,

sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

45. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

46. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

47. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

48. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

49. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ napadol doručovanie predvolania na pojednávanie vytyčené na termín 09.02.2015, ktoré pojednávanie prebehlo v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, pričom na tomto pojednávaní bol vyhlásený rozsudok. Predmetné doručovanie bolo uskutočnené prostredníctvom príslušného obvodného oddelenia Policajného zboru Ružinov (ďalej aj ako „OOPZ Ružinov“) vo vzťahu k právnej zástupkyňi žalovaného na adresu C., ktoré konajúce súdy posúdili za súladné

so zákonom. Okrem uvedenej vady dovolateľ vytýkal rozsudku odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie aj nedostatočné odôvodnenie, pretože podľa žalovaného nie je zrejmé, či OOPZ Ružinov urobil pokus o doručenia, o koľkej písomnosť doručovali (čo je podstatné pre posúdenie, či sa adresát v čase doručovania písomnosti OOPZ Ružinov na adrese zdržiaval), rovnako nie je zrejmé, či adresát - právna zástupkyňa žalovaného hliadke otvárala alebo nie, teda či poskytla alebo neposkytla súčinnosť (napr. neotvorila alebo odmietla písomnosť prevziať).

Konštatovanie OOPZ Ružinov, že sa na adrese C. nachádza rodinný dom, ktorý má len jednu poštovú schránku nainštalovanú priamo na vstupnej bráne do dvora rodinného domu a nemá meno na schránke ani zvončeku, na preukázanie ktorého tvrdenia nebol predložený dôkaz, považuje dovolateľ za nedostatočné.

50. Dovolací súd považuje za potrebné predovšetkým upriamiť pozornosť na obsah s vecou súvisiaceho spisu. Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 27.04.2014

o 10:00 hod. (č. l. 32 spisu) bolo doručované okrem právneho zástupcu žalobcu priamo žalovanému (doručenka na č. l. 32 spisu). Právna zástupkyňa žalovaného (plnomocenstvo

na č. l. 41 spisu) v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 18.02.2014 (č. l. 33 a nasl. spisu) požiadala o odročenie termínu pojednávania vytyčeného na deň 27.04.2014 z dôvodu prevzatia právneho zastúpenia žalovaného. Žiadosti o odročenie pojednávania právnej zástupkyne žalovaného bolo súdom prvej inštancie vyhovené a nový termín pojednávania bol súdom prvej inštancie stanovený na deň 24.04.2014 o 13:00 hod. s tým, že právna zástupkyňa žalovaného mailom zo dňa 22.02.2014 (č. l. 45 spisu) poďakovala za vyhovenie jej žiadosti a nový termín pojednávania zobrala na vedomie. V deň konania

pojednávania, teda 24.04.2014, právna zástupkyňa žalovaného mailom zo dňa 24.04.2014 (č. l. 55 spisu) požiadala súd prvej inštancie o ospravedlnenie jej neprítomnosti na pojednávaní z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti s tým, že požiadala o zmenu termínu pojednávania.

51. Súd prvej inštancie následne pojednávanie v deň 24.04.2014 odročil na 19.06.2014 o 13:00 hod. s tým, že právni zástupcovia sporových strán budú na toto pojednávanie písomne volaní. Predvolanie na pojednávanie vytýčené na deň 19.06.2014 o 13:00 hod. (č. l. 64 spisu) bolo právnej zástupkyňi žalovaného riadne doručené (doručenka na č. l. 60 spisu).

Mailom zo dňa 09.06.2014 (č. l. 65 spisu) právna zástupkyňa žalovaného svoju účasť na pojednávaní nariadenom na 19.06.2014 ospravedlnila s tým, že dňa 12.06.2014 nastupuje do nemocnice na hospitalizáciu, kde sa podrobí operačnému zákroku. Prílohou tohto mailu bolo potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti (č. l. 66 spisu) a objednávací lístok ortopedickej ambulancie (č. l. 67 spisu). Uvedené ospravedlnenie neprítomnosti

na pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného doručila na súd prvej inštancie aj v listinnej podobe (č. l. 68-70 spisu). Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie pojednávanie vytýčené na deň 19.06.2014 o 13:00 hod. odročil.

52. Súd prvej inštancie po zohľadnení hospitalizácie právnej zástupkyne žalovaného odročil pojednávanie skoro o 4 mesiace, až na termín 06.10.2014 o 14:00 hod.

Predvolanie na nariadené pojednávanie (č. l. 76 spisu) sa súdu prvej inštancie vo vzťahu k právnej zástupkyňi žalovaného nepodarilo doručiť poštou s tým, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol dňa 08.09.2014, opakované doručenie

sa uskutočnilo dňa 09.09.2014 (adresát nezastihnutý) a v tento deň bola zásielka uložená na pošte. Predmetná zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie dňa 01.10.2014 s tým, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

53. Z dôvodu neprevzatia predvolania na pojednávanie stanovené na termín 06.10.2014 o 14:00 hod. právnu zástupkyňou žalovaného súd prvej inštancie odročil pojednávanie

na termín 03.11.2014 o 9:00 hod. Predvolanie na pojednávanie vytýčené na deň 06.10.2014 o 13:00 hod. (č. l. 82 spisu) sa ani pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty vo výške

500,- Eur súdu prvej inštancie vo vzťahu k právnej zástupkyňi žalovaného nepodarilo doručiť poštou s tým, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie sa uskutočnil dňa 09.10.2014, opakované doručenie sa prebehlo dňa 10.10.2014 (adresát nezastihnutý) a v tento deň bola zásielka uložená na pošte. V časti 4 doručienky deň odopretia zásielky, ktorý sa považuje za deň jej doručenia, o čom bol adresát poučený sa nachádza „OSOBNE“. Predmetná zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie dňa 30.10.2014 s tým, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

54. V zmysle zápisnice o pojednávaní konanom dňa 03.11.2014 (č. l. 84-85 spisu),

súd prvej inštancie uznesením odročil pojednávanie na 09.02.2015 o 11:00 hod. s tým,

že účastníci budú na nový termín písomne volaní, pričom odporca a splnomocnený zástupca pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty vo výške 300,- Eur.

55. Po dvojnásobnom neúspešnom doručení predvolaní na nariadené pojednávanie súd prvej inštancie predvolanie na pojednávanie stanovené na termín 09.02.2015 o 11:00 hod.

(č. l. 88 spisu) vo vzťahu k žalovanému uskutočnil (na adresu sídla žalovaného) prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Staré Mesto - stred (ďalej aj ako „OOPZ Staré Mesto“) na základe žiadosti o doručenie písomnosti (č. l. 87 spisu) a vo vzťahu k právnej zástupkyňi žalovaného (na adresu C.) prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Ružinov - východ (ďalej aj ako „OOPZ Ružinov“) na základe žiadosti o doručenie písomnosti (č. l. 86 spisu).

56. Z doručeníek vzťahujúcich sa k zásielkam adresovaným príslušným obvodným oddeleniam PZ, ktorých obsahom boli žiadosti o doručenie písomnosti spolu s predvolaním a poučením vyplýva, že zásielky boli príslušným obvodným oddeleniam PZ doručené dňa 05.12.2014.

57. Z odpovede OOPZ Ružinov zo dňa 13.12.2014 (č. l. 84 spisu) na žiadosť súdu prvej inštancie o doručenie predvolania na pojednávanie stanovené na deň 09.02.2015 o 11:00 hod. právnej zástupkyňi žalovaného vyplýva, že: „Šetrením na uvedenej adrese bolo zistené,

že menovaná na uvedenej adrese nemá ani na zvončekoch a ani na schránkach uvedené meno firmy. Šetrením na uvedenej adrese neboli zistené žiadne informácie o tom kde by sa mohla menovaná osoba zdržiavať, a ktoré by viedli k úspešnému doručeniu zásielky. Iné skutočnosti zistené neboli.“

58. Z odpovede OOPZ Staré Mesto zo dňa 18.12.2014 (č. l. 91 spisu) na žiadosť súdu prvej inštancie o doručenie predvolania na pojednávanie stanovené na deň 09.02.2015

o 11:00 hod. žalovanému jednoznačne vyplýva, že: „Na adrese Štúrova 8 Bratislava, hliadka vykonala viacnásobný pokus o doručenie zásielky avšak s negatívnym výsledkom.

Na uvedenej adrese bol riadne označený zvonček aj poštová schránka. Slovenský zväz protifašistických bojovníkov má na uvedenej adrese kancelárske priestory avšak pani Skalická sa v nich zdržuje zriedkavo. S toho dôvodu sa Vašu písomnosť v stanovenej lehote nepodarilo doručiť. Iné skutočnosti na mieste zistené neboli.“

59. Vzhľadom na vyššie uvedené sa pred súdom prvej inštancie dňa 09.02.2015 uskutočnilo pojednávanie. Zo zápisnice o pojednávaní (č. l. 92-95 spisu) vyplýva,

že „Po vyvolaní veci súd zisťuje, že sa na dnešné pojednávanie nedostavil O.

Doručenie predvolania súd považuje za doručené, nakoľko podľa polície odporca má sídlo

na adrese, kde bolo doručované, nepodarilo sa ho však zastihnúť. Splnomocnenú zástupkyňu odporca podľa polície nemá na uvedenej adrese, ktorú oznámila sama splnomocnená zástupk.

na zvončekoch ani schránkach uvedený názov firmy. PNZ: niekoľkokrát sme sa snažili skontaktovať ako s odporcom tak aj so splnomoc. zást. avšak bezvýsledne, ich konanie považuje PZN za ignoráciu.“

(pozn. dovolacieho súdu: jedná sa o doslovné znenie

zo zápisnice z pojednávaní z 09.02.2015). Na tomto pojednávaní bol zo strany súdu prvej inštancie vyhlásený rozsudok.

60. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol právnej zástupkyňi žalovaného doručený dňa 12.03.2015, kedy sa uskutočnilo opakované doručenie, nakoľko neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol dňa 11.03.2015.

61. V rámci odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že jednotlivé predvolania na pojednávania nariadené na dni 06.10.2014, 03.11.2014 a 09.02.2015 jej neboli doručené. Argumentovala, že ňou uvedená adresa pre doručovanie zásielok je zároveň adresou jej trvalého bydliska, kde sa zdržiava. V čase, kedy jej mali

byť predvolania doručované bola na dlhodobej PN-ke, pričom z miesta trvalého bydliska

sa vzdŕažovala len na lekárske vyšetrenia a kontroly. Ďalej spochybňovala doručovanie

jej adresovanej zásielky políciou s odôvodnením, že by takéto predvolanie určite prevzala. Rovnako vyjadrila svoje nepochopenie doručenia predvolania políciou priamo žalovanému, nakoľko v čase neprítomnosti štatutára žalovaného v sídle, zastupuje ho vždy tajomník, pričom na sekretariáte predsedu žalovaného sa nachádza asistentka, ktorá disponuje oprávnením na preberanie pošty pre štatutára.

62. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa bez akýchkoľvek pochybností snažil trikrát o úspešné doručenie predvolania na nariadené pojednávanie 06.10.2014, 03.11.2014 a 09.02.2015.

Pri prvých dvoch pokusoch o doručenie súd prvej inštancie doručoval prostredníctvom pošty, pričom zásielky sa vrátili súdu prvej inštancie ako zásielky neprevzaté v odbernej lehote.

Z doručeník jednoznačne vyplýva, kedy bol pokus o doručenie, kedy sa uskutočnilo opakované doručenie a kedy bola zásielka uložená na pošte. Na základe uvedeného

má dovolací súd za preukázané, že právna zástupkyňa mala už v prípade prvých dvoch pokusov o doručenie vedomosť o snahe súdu prvej inštancie doručiť zásielky. Nakoľko súd prvej inštancie mal záujem uskutočniť pojednávanie ešte v čase, kedy právna zástupkyňa žalovaného nebola dočasne pracovne neschopnou, možno sa oprávnene domnievať, že právna zástupkyňa žalovaného mohla mať vedomosť aj o pravdepodobnom obsahu týchto zásielok (predvolanie na nariadené pojednávanie), ktoré si ani v odbernej lehote neprevzala.

63. Argumentáciu právnej zástupkyne žalovaného, v ktorej sa zaoberala výkladom pojmu „zdržovať sa v mieste doručenia“ s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa

7. septembra 2010, sp. zn. 5Cdo/179/2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR

zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 6MCdo/3/2011, a uznesenie Najvyššieho súdu SR

zo dňa 14. marca 2012, sp. zn. 6Cdo/239/2011, dovolací súd považuje v tomto prípade

za nepostačujúcu. Dovolací súd poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že právna zástupkyňa žalovaného priamo v podanom odvolaní uviedla, že sa na adrese Martinská 14, Bratislava zdržiava, pretože sa jedná o adresu jej trvalého pobytu. Okrem iného z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že právna zástupkyňa žalovaného bola od 22.04.2014 dočasne pracovne neschopná, ktorý stav, podľa jej

tvrdenia, trval ešte aj v čase podania odvolania

zo dňa 27.03.2014, doručeného súdu prvej inštancie dňa 30.03.2015. Týmto právna zástupkyňa žalovaného sama potvrdila, že sa na adrese svojho trvalého pobytu v dňoch doručovania zásielok zdržiavala, s výnimkou lekárskeho vyšetrenia a kontrol. Okrem iného dovolací súd konštatuje, že z odvolania ani dovolania nevyplýva, že by sa v prvých dvoch prípadoch doručovania predvolaní poštovým doručovateľom právna zástupkyňa nachádzala v nemocnici alebo na lekárskom vyšetrení, resp. kontrole, preto dovolací súd má za to,

že podmienky pre aplikáciu fikcie doručenia boli splnené už v prvých dvoch prípadoch doručovania predvolania a súd prvej inštancie nebol povinný vyvíjať snahu o doručenie

už v poradí tretieho predvolania na pojednávanie nariadené na deň 09.02.2015.

Takéto nekonanie právnej zástupkyne žalovaného je možné považovať ako obštrukčné a nie také, ktoré požíva právnu ochranu ako sa mylne právna zástupkyňa žalovaného domnieva.

64. V súvislosti s výkladom pojmu „zdržiavať sa v mieste doručenia“ dovolací súd považuje za potrebné poukázať ešte aj na názor vyslovený Ústavným súdom SR v uznesení

zo dňa 01.10.2014, sp. zn. I. ÚS 591/2014, v zmysle ktorého „ústavný súd poukazuje

na judikatúru najvyššieho súdu, v zmysle ktorej "Adresát sa zdržiava v mieste doručenia písomnosti (§ 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) aj vtedy, keď v čase doručenia zásielky nie je fyzicky prítomný v mieste doručenia. Stav zdržiavania sa adresáta v mieste doručenia nenarušuje taká jeho neprítomnosť v mieste doručenia, ktorá vyplýva z adresátom zvolenej organizácie bežného pracovného dňa a nezakladá dôvod brániaci mu prevziať alebo vyzdvihnúť doručovanú zásielku. Inými slovami, adresát sa zdržiava v mieste doručenia,

ak v čase doručenia nie je na dovolenke, liečení, pracovnej ceste a podobne mimo miesta doručenia." (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 212/2004).

Preukazovanie neprítomnosti na uvádzanej adrese v čase doručovania zásielky len z dôvodu ambulantných vyšetrení za takýto dôvod považované byť nemôže.“

65. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že právna zástupkyňa sama potvrdila, že sa na predmetnej adrese zdržiavala a argumentáciu týkajúcu

sa nepreukázaných potenciálnych lekárskeho vyšetrenia a kontrol, ktoré mala absolvovať, dovolací súd preto vyhodnotil túto argumentáciu právnej zástupkyne žalovaného ako nedôvodnú.

66. K doručovaniu predvolania súdom prvej inštancie prostredníctvom polície dovolací súd uvádza, že tento úkon bol už nadbytočným a súd prvej inštancie tak postupoval z opatrnosti, pravdepodobne s prihliadnutím na predpokladané zdravotné problémy právnej zástupkyne žalovaného. Taktiež dovolací súd dáva do pozornosti dovolateľovi, že PZ vykonáva úkony podľa osobitného predpisu a nie je doručovacím orgánom podľa poštového poriadku.

67. Dovolací súd v prvom rade poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý v bode 7 výslovne uviedol, že: „Príslušnému obvodnému oddeleniu Policajného zboru Ružinov sa zásielku určenú pre splnomocneného zástupcu žalovaného nepodarilo doručiť z dôvodu, že splnomocnený zástupca nemá na uvedenej adrese

(C.) ani na schránkach ani na zvončekoch uvedené meno, ani názov firmy. Príslušnému obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Bratislave I

sa ani po viacnásobných pokusoch nepodarilo doručiť zásielku žalovanému.

S poukazom na uvedené skutočnosti možno mať za to, že postupom prvoinštančného súdu nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, keď predvolania na pojednávania boli doručované spôsobom ustanoveným Občianskym súdnym poriadkom (účinným do 30.6.2016) a konajúci súd mal splnené všetky zákonné podmienky na prejednanie a rozhodnutie vo veci.“

68. Nakoľko je z odpovede OOPZ Ružinov (č. 1. 89 spisu) zrejmé, že sa napriek šetreniu na uvedenej adrese (adrese trvalého pobytu právnej zástupkyne žalovaného) nenachádza

jej meno ani názov firmy na zvončekoch ani na schránkach. Rovnako sa OOPZ Ružinov nepodarilo šetrením zistiť žiadne informácie o tom, kde by sa mohla právna zástupkyňa žalovaného zdržiavať za účelom úspešného doručenia zásielky. Týmto mal oprávnené súd prvej inštancie bez ďalšieho za preukázané nedoručenie predvolania na pojednávanie nariadené na deň 09.02.2015 právnej zástupkyne žalovaného. Okrem pokusu o doručenie predvolania na pojednávanie právnej zástupkyne žalovaného súd prvej inštancie doručoval predmetné predvolanie aj priamo žalovanému, ktoré doručenie

prostredníctvom OOPZ Staré Mesto bolo rovnako bezúspešné (viď bod 51).

69. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolacieho súdu po preskúmaní obsahu súdneho spisu súdu prvej inštancie, odvolací súd dospel k názoru, že nedošlo k porušeniu procesných práv žalovaného, keď súd prvej inštancie na pojednávaní konanom

dňa 09.02.2015 riadne poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

Neprítomnosť žalovaného a jeho právnej zástupkyne z dôvodov na jej (právnej zástupkyne žalovaného) strane na pojednávaní, podľa odvolacieho súdu nezakladá možnosť prípustnosti odvolacích dôvodov podľa § 205a ods.1 O.s.p.

70. Vzhľadom na maximálnu snahu súdu prvej inštancie doručiť právnej zástupkyne žalovaného predvolanie na pojednávanie v podobe tretieho neúspešného pokusu, a rovnako o doručenie predvolania žalovanému, dovolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie považuje za správny, keď aplikoval fikciu doručenia a pojednával dňa 09.02.2015 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pretože zostali nečinní.

71. Tvrdenie žalovaného, resp. jeho právnej zástupkyne, že súd prvej inštancie týmto svojím maximálne ústretovým postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, a ktorým postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, posúdil dovolací súd ako absolútne neakceptovateľné a účelové.

72. Týmto dovolací súd uzatvára, že dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p.

tak v súvislosti s postupom súdu prvej inštancie pri doručovaní predvolania na jednotlivé pojednávania, nie je daný a dovolanie je v tomto smere neprípustné.

73. Argumentáciu žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené, pretože z neho nie je zrejmé, či OOPZ Ružinov urobilo pokus o doručenie,

o koľkej písomnosť doručovali (čo je podstatné pre posúdenie, či sa adresát v čase doručovania písomnosti OOPZ Ružinov na adrese zdržiaval), rovnako nie je zrejmé,

či adresát - právna zástupkyňa žalovaného hliadke otvárala alebo nie, teda či poskytla alebo neposkytla súčinnosť (napr. neotvorila alebo odmietla písomnosť prevziať), dovolací súd p

ovažuje za snahu spochybníť postup OOPZ Ružinov, napriek zlyhaniu právnej zástupkyne žalovaného, a preto ako irelevantnú. Súd prvej inštancie podľa dovolacieho súdu náležite odôvodnil, prečo pojednával a následne rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne, rovnako tak odvolací súd, ktorý postup súdu prvej inštancie potvrdil.

Okrem iného dovolací súd upozorňuje, že zodpovedanie právnu zástupkyňou žalovaného kladených otázok by na neúspešnom doručení predvolania OOPZ Ružinov aj tak nič nezmenilo.

74. Nepreskúmateľnosť v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie dovolateľ videl aj v tom, že súd prvej inštancie nevysvetlil, prečo sa s dôkazom - geometrickým zameraním prízemí budovy, ktoré obsahovalo rozmiestnenie jednotlivých nebytových priestorov prístupných len pre žalobcu v postavení prenajímateľa (pravdepodobne mal dovolateľ na mysli „nájomcu“) nezaoberal, resp. prečo tento dôkaz považoval

za bezpredmetný, s tým, že žalobca podľa názoru dovolateľa v konaní nepreukázal nemožnosť užívania spornej časti nebytových priestorov.

75. V tejto súvislosti dovolací z obsahu spisu zistil, že sa žalovaný (v tom čase nezastúpený právnym zástupcom) vyjadril k návrhu na vydanie platobného rozkazu podaním zo dňa 15.08.2011 pod názvom „Odvolanie“ (č. l. 24 spisu), v ktorom tvrdil, že žalobca užíval aj ďalšie priestory, ktoré popiera a tvorili súčasť ním prebratého a užívaného priestoru. Prílohou tohto vyjadrenia bola len 2x Nájomná zmluva. Vo vyjadrení právnej zástupkyne žalovaného (č. l. 33-35 spisu) táto len uviedla, že sa nevie adekvátne vyjadriť k podanej žalobe a žiadala o stanovenie termínu na nahliadnutie do súdneho spisu. Dovolaciemu súdu preto nie je zrejmé, čo presne mal dovolateľ na mysli, keď hovoril o „geometrickom zameraní prízemí budovy“, nakoľko žiadny takýto dôkaz z jeho strany v priebehu konania predložený nebol. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozsudku s meraním vnútorných priestorov budovy pre výpočet podlahovej plochy, ktorú vypracovala spoločnosť GEOMA Bratislava,

W., dňa 07.09.2009 (č. l. 8 spisu) zaoberal. K jedinej zmienke žalovaného o užívaní žalobcom aj ďalších priestorov v tzv. „Odvolaní“ (č. l. 24 spisu) súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nepreukázal, o ktoré

nebytové priestory sa malo jednať. Výsluchom žalobcu na pojednávaní (konanom dňa 09.02.2015) mal súd prvej inštancie

za preukázané, ktoré nebytové priestory žalobca užíval, konkrétne kanceláriu, skladové priestory, predajňu a sociálne zariadenie, iné nebytové priestory žalobca nevyužíval. S ohľadom na to, že žalovaný žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal svoje tvrdenie, súd prvej inštancie na túto jeho námietku neprihliadal.

76. Dovolaciemu súdu je známe, že v rámci odvolania žalovaného jeho právna zástupkyňa túto argumentáciu rozvinula, s ktorou sa odvolací súd zaoberal. Konkrétne odvolací súd uviedol k tvrdeniu žalovaného o využívaní medzipodlažia žalobcom na skladové priestory, že toto nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní preukázané. Žalovaný v odvolaní navrhol vykonať znalecké dokazovanie za účelom určenia, či je schodisko riadne konštrukčne zhotovené, či spĺňa konštrukčné náležitosti na riadne používanie a či schodisko a medzipodlažie sú súčasťou nebytového priestoru, ktorý si v zmysle nájomnej zmluvy prenajal žalobca od žalovaného, resp. že medzipodlažie bolo súčasťou výmery prenajatého nebytového priestoru podľa nájomnej zmluvy.

77. Vzhľadom na to, že návrh na znalecké dokazovanie bol žalovaným predložený až v odvolacom konaní, odvolací súd skonštatoval, že sa nejedná o dôkaz, ktorý nemohol bez svojej viny označiť v základom prvoinštančnom konaní. Na nové dôkazy a skutočnosti uvádzané žalovaným v odvolaní odvolací súd neprihliadal ako na odvolacie dôvody, pretože v danom prípade na to neboli splnené zákonné podmienky § 205a ods. 1 O.s.p..

78. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

79. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy.

80. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia, dovolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. R II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie

o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúma v odvolacom konaní. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p.

(od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 C. s. p. - pozn. dovolacieho súdu).

81. Dovolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené konštatuje, že sa odvolací súd a tak aj súd prvej inštancie vo svojich napadnutých rozsudkoch s otázkou splnenia podmienok pre uskutočnenie pojednávania v deň 09.02.2015 v neprítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne náležite vysporiadali. Rovnako tomu bolo aj v súvislosti s tzv. geometrickým zameraním prízemí budovy, pri ktorom odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatovali neunesenie dôkazného bremena. Nevykonanie znaleckého dokazovania navrhnutého žalovaným v rámci odvolania, odvolací súd tiež náležite zdôvodnil. Dovolací súd zdôrazňuje, že nerozhodnutie odvolacieho súdu spolu so súdom prvej inštancie podľa predstáv žalovaného nemá za následok porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle

ust. § 420 písm. f/ C.s.p.

82. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje dovolací súd námietku žalovaného ohľadom nesprávneho procesného postupu a nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako nedôvodnú.

83. Dovolací súd preto opätovne zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

84. Dovolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie ako aj rozsudok odvolacieho súdu vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. spĺňajú, a preto ich možno považovať za preskúmateľné a ústavne akceptovateľné.

85. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolanie žalovaného podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., nie je procesne prípustné, z ktorého dôvodu jeho dovolanie proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

86. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

87. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.